warp 7 – random skies

Random skies je projektem zkoumajícím tenkou hranici mezi realitou a její simulací.

Existujeme na mlhavém rozhraní, kde začínáme různé formy virtuální simulace identifikovat jako reálnější než skutečnost samu. Vždy jsme na tomto rozhraní existovali a zdokonalovali naše schopnosti reprodukovat a vytvářet simulace světa okolo nás. A zatímco ono kouzlo reprodukce nepřestává pomíjet, je pomalu a nevědomky překrýváno simulací sebe sama. Reprodukovat nestačí, je nutné reprodukovat reprodukci reprodukce reprodukce. Algoritmy vytváří na základě nasbíraných dat nové a lepší reality. Rekonstrukce jdou hlouběji a hlouběji pod povrch svých subjektů. Opakujeme cyklus tolikrát, až se ze simulace reality stává realita simulovaná. Subjekty mizí pod svými lepšími, simulovanými identitami.

Oblaka nás každodenně obklopují, i když je málokdy plně vnímáme. Jejich existence je pro nás vedlejším jevem – důsledkem atmosferických změn, natočení zemské osy, polohy Slunce. Ve své podstatě jsou oblaka jistou formou fyzické manifestace algoritmů reality. Rovnice naplníme neznámými a jejich vztahy a interakce se postarají o zbytek. Výsledkem jsou ony částicové systémy, jež nazýváme pojmem oblaka.

Co když ale naše neznámé nenavazují na zbytek systému? Dokážeme zachytit změnu? Je systém generovaný na pseudonáhodných číslech místo fyzikálních hodnot méně realistickým než realita sama? Fotorealistická rekonstrukce komplikovaných částicových systémů, mezi které patří i atmosférické jevy společně s predikčními modely simulace meteorologických jevů, jsou jedněmi z posledních oblastí, ve kterých počítačová modelace ještě stále zůstává pozadu za realitou. I přesto jsou námi vnímané obrazy nerozlišitelné.

Vyměníme tedy realitu za ideálně namíchanou směs vybraných algoritmů? Nahradíme fotografické obrazy renderovanou virtuální realitou fotorealistické simulace?

Práce vychází z estetiky vědeckých článků a technologických popisů, jež staví do kontrastu s vizuální podobou oblak a jejich doprovodných atmosférických jevů. Zadní strany obrazů doplňují dva druhy informací – meteorologické zápisy vztahující se k datu zhotovení dané fotografie a výseky z vědeckých studií generativních algoritmů zaměřujících se na atmosferické a meteorologické jevy. Tyto studie jsou primárními zdroji mechanismů užívaných v rámci vytváření fotorealistických simulací částicových systémů.